

Pluja de purpurina

Un relat de: [Canela fina](#)

_ Et duré a un lloc especial, va dir ell, t'agradarà.

L'esperava a l'entrada del local, sota el cartell que anunciava el concert d'Andrea Motis, refugiant-se de la pluja a la lleixa de la porta. Quan ella tombà la cantonada ja va veure que la buscava amb la mirada. Va pensar que era un bon dia per estrenar les botes negres de taló alt, ressonaven a cada passa esquitxant amb fogositat per la catifa d'aigua que s'havia anat dipositant al carrer, n'esmoreïa el so. El vestit li acompanyava el moviment dels malucs, se sentia atractiva, els dies grisos li regalaven uns ulls més blaus encara. Va ser llavors quan va veure el cartell, l'havia encertat amb el concert, no recordava haver-li comentat que li agradava. Sentia a flor de pell les emocions, se li va escapar una llàgrima que la pluja va dissimular mentre plegava el paraigües sota la intensitat de la mirada d'aquell home que havia aconseguit emocionar-la abans de començar la nit.

_ Ets encantadora. Entrem?

Va somriure i assentint amb la mirada resseguí el camí que ell dibuixava entre les taules. Dues copes de vi negre esperaven il·luminades per la minsa claror de l'ambient. Saborosos els llavis encara de Merlot ell va acaronar-li els cabells i la besà fins que la música va dur-los de retorn a la realitat.

Concert de carícies, de petons, de paraules mussitades a cau d'orella...

A fora, les gotes deixaven pas a una nit d'obscuritat glaçada que ell va aprofitar per acollir amb una abraçada. Els braços forts d'aquell home la rodejaven sencera fent-li sentir una plaent escalfor. Deixant-se dur, sense reconèixer els carrers per on passaven, embolcallada de paraules encisadores, ell va treure una clau, obria la porta dels somnis.

La va asseure damunt la taula, amb dits delicats va descordar-li primer una bota, després l'altra, deixant-les suaument a terra. Va buscar la cintura per recollir-li les mitges fins a la punteta dels dits que besà un cop nuus, seguint el camí pels genolls, petonejant-li les cuixes fins a notar el seu alè damunt la blonda. Estava molt excitada, va pensar que ell notaria com se li humitejaven les calces i així va ser quan li proferí una lleugera mossegada, amb la llengua li resseguia el contorn de la roba interior mentre ella començava a gemegar. Amb la delicadesa de qui dessembolica un regal fràgil, va deslliurar-li el sexe que l'esperava desitjós de ser complagut.

_ I de postres, mel.

Va dir, abans de buscar-li el clitoris amb la llengua mentre investigava amb els dits la coveta on dipositaria el seu amor aquella nit. Ella s'arquejava, elevant la pelvis perquè en volia més, delitosa de sentir-li el membre dins seu. Els pits fora i el vestit desendregat, la va acompanyar a l'habitació mentre l'acabava de desvestir.

_ Tens pits de princesa de conte.

Va dir, mentre se n'omplia les mans i n'estirava els mugrons el punt just entre el dolor i el plaer. I ella, pell de porcellana, pits de princesa, mel al sexe, va agafar-li amb les dues mans mentre s'omplia la boca d'aquell home de braços forts que abraçava com un ós bru sota el més gèlid hivern. Suau com les ales d'una papallona li acariciava l'entrecreix mentre el llepava amb un desig ardent.

La va alçar damunt d'ell mirant-la com si fos talment un miratge, ella va aprofitar per posar-lo dins seu amb un somriure sorneguer, van sospirar plegats abans d'iniciar el galop. Li ressonava encara la música del concert i va seguir el ritme mentre es balancejava contornejant-se fins arribar a l'orgasme. Li va mullar la panxa fluint fins els llençols i van rodolar quedant ell damunt seu, besant-la com si fos l'últim cop que tenia aquells llavis rosats tan a tocar.

Hi va tornar, molt poc a poc, li respirava a l'orella i sentia com ella s'anava accelerant de nou fins que va obrir la boca ofegant un gemec i prement fort les parpelles, va saber que era el moment per a deixar-se anar.

Van omplir-se d'amor, junts, al compàs.

La nit va cobrir els cossos amarats de suor, calents del desig, apoderant-se de les carícies un son profund que els protegí de qualsevol pluja que no fos de purpurina.

Tots dos van adormint-se sabent-ho, s'estimaven.